

БОЙЖІВЩИНА

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

РОЗДРІБНА ЦІНА – 3 грн.

№29 (1691) П'ЯТНИЦЯ, 23 липня 2021 РОКУ

ПО КРИВКІВСЬКОМУ ЗЗСО КОНКУРСУ НЕ БУДЕ

Тут немає бажаючих поборотися за директорське крісло

Уже на початку серпня стане відомо, хто очолить 11 закладів освіти Боринської селищної ради та 6 – Турківської міської ради. Щоправда, після конкурсного відбору можуть бути й судові позови, які розтягнуть в часі процедуру підписання контракту з новообраним директором. Подача пакету документів претендентами на директорську посаду в Боринській ОТГ завершилася у середу, 21 липня.

Нам вдалося дізнатися, що кандидатом на цю посаду у Бітлянському ЗЗСО І-ІІІ ст. є лише один – Іван Гомзяк, багаторічний директор цього навчального закладу. У Верхненському ЗЗСО І-ІІІ ст. за керівне крісло буде боротися також одна претендентка, теперішній заступник директора з навчально-виховної роботи Олександра Москаль. У Буковинському ЗЗСО І-ІІ ст. свої сили випробуватиме місцевий вчитель Віталій Комарницький. Й надалі має намір обіймати директорську посаду керівник Карпатської гімназії ім. Михайла Іваничка Дмитро-Мирон Лабецький, Він також єдиний кандидат. Аналогічна ситуація і в Риківській гімназії. Тут має намір продовжити директорування теперішній керівник Галина Жавко. А претендентом на директорування у Нижньоаблунському опорному закладі загальної середньої освіти І-ІІІ ст. є керівник сектору відділу освіти, культури, туризму, молоді та спорту Боринської селищної ради Василь Ляхович, в недавньому завуч цього навчального закладу. По одному претенденту в Сигловатському ЗЗСО І-ІІ ст. та Яворівському ЗЗСО І-ІІ ст. Відповідно, Галина Михайлик, вчитель початкових класів місцевої школи, та Михайло

Місяйло, вчитель історії також місцевої школи. А ось за директорування у Шандровецькій гімназії ім. Василя Борути змагатимуться двоє осіб – теперішня заступниця директора з навчально-виховної роботи Надія Дзерин та претендент не з педагогічного середовища Михайло Грицик. Три претенденти на директорську посаду є у Нижньоовисоцькій гімназії: діючий директор Микола Федько, вчитель фізичного виховання і трудового навчання Іван Федько та директорка Яблунівського ЗЗСО І-ІІ ст. Лариса Сташек. Найбільше претендентів у Нижненському ЗЗСО І-ІІ ст. Це Анатолій Чопик, колишній вчитель біології Верхненської школи; Галина Іжик, вчитель історії Яблунівської школи; уже згадувана Лариса Сташек та Валентина Головач, вчитель початкових класів тутешньої школи. Немає жодного претендента лише у Кривківському закладі загальної середньої освіти І-ІІ ст. Обов'язки керівника, очевидно, тимчасово і далі виконуватиме тут Романія Паленичак, допоки влада не проведе ще один конкурс.

Щодо шістьох навчальних закладів Турківської міської ради, то тут в боротьбу за посаду директора вступили такі кандидати. У Хащівському ЗЗСО І-ІІ ст. документи на конкурс подав

лише діючий директор Федір Криць. У Лімнянському ЗЗСО І-ІІІ ст. ім. Романа Мотичака – чинний директор Ярослав Тирік та в минулому заступник директора тутешньої школи Микола Цюпа. У сусідньому Жукотинському ЗЗСО І-ІІ ст. за директорську посаду боротиметься Іван Будз – діючий директор, та заступник Турківського міського голови Богдан Макаришин. За директорування у Турківській гімназії №2 (Середня Турка) позмагаються Оксана Фролова, керівник цього закладу освіти, та Лілія Гладиш, методист відділу освіти, культури і туризму Турківської міської ради. Бажає очолити Мельничненський ЗЗСО І-ІІ ст. виявили уже згадувана вчитель історії Яблунівської школи Галина Іжик та заступник директора місцевого навчального закладу Леся Моквич-Яворська. В Ісаївському ЗЗСО І-ІІ ст. виборуватимуть директорську посаду також два претенденти: теперішній директор Марія Федяй та вчитель початкових класів цієї школи Оксана Галишин.

Хочемо наголосити, що ця інформація неофіційна, а тому до дня конкурсного відбору можуть відбутися зміни і ротації претендентів. Тим більше, що по Турківській міській раді прийом заяв завершується 23 липня. Не виключено, що знайдеться особа, що подасть пакет документів на конкурс, як кажуть, під зав'язу.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

26 липня святкує день народження жителька с. Либохора Ульяна Василівна Орішко.

Вітають з повноліттям любиму донечку – тато Василь і мама Теодозія, кохану дружину - чоловік Міша, найріднішу сестричку – брат Іван і братова Іванна, сестра Марія і швагро Василь, красиву племінницю - цюця Катерина і вуйко Микола, ніжну тітку - племінники Денис і Сніжана.

**У святковий день прийми вітання
Та найщиріші побажання:
Здоров'я, щастя та добра.
Наснаги, успіхів, тепла.
Нехай здійсняться всі твої бажання.**

**В достатку і здоров'ї вік прожити.
І хай Господь тебе благословить!**

Сердечно вітаємо із прекрасним ювілеєм – 60-річчям від дня народження – дорогу і люблячу, чуйну і турботливу, щирю і добру матусю і бабусю, жительку с. Явора Людмилу Антонівну Ватраль.

Бажаємо Вам, рідненька, міцного-міцного здоров'я, світлої радості в житті, родинного тепла, благополуччя, достатку, добра, миру, і просимо у Господа для Вас довгих мирних і щасливих років життя.

**Люба матусю, бабусенько мила,
Спасибі велике, що Ви нас зростили,
Що Ви нас любите, усім помагаєте,
Молитесь за нас, добра нам бажаєте.
За руки роботящі, за хліб на столі,
Спасибі Вам, рідна, уклін до землі!
Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,
Хай силу й здоров'я Господь Вам дає.**

З любов'ю і повагою – син Віталій, невістка Галина, дочка Лілія, зять Юрій, онуки – Іван, Соломія, Юлія, Матвійко.

ПЕРЕСУВНИЙ РЕНТГЕНІВСЬКИЙ ЦИФРОВИЙ АПАРАТ

Турківська міська рада отримала додаткову можливість реалізувати проект регіонального розвитку з придбання сучасного, конче потрібного для КНП «Турківська ЦМЛ» пересувного цифрового рентгенівського апарата. З його допомогою можна буде робити якісні знімки хворим безпосередньо на лікарняному ліжку в будь-якому відділі. Загальна вартість – 1 млн. 760 тис. гривень. З них 880 тис. грн. виділить обласний бюджет, 300 тис. грн. – бюджет міської ради та 580 тис. грн. має забезпечити сам медичний заклад, незалежно чи зі свого кошторису, а чи з допомогою спонсорів.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Також було зазначено, що вже готується рішення щодо оплати

Це стосується і коронавірусу, це стосується і вакцинації.

Які ці реакції?

Наприклад - страх. В Біблії написано:

Приповісті, 17:22 - Серце радісне, добре лікує, а пригноблений дух сушить кістки.

Бажаю вам доброго здоров'я.

Іншими словами - бажаю вам правильної реакції на зовнішні обставини, тобто з радістю реагувати на всі випробування, що трапляються в житті. А, оскільки, радість це плід Духа Святого, бажаю довіритися Богу і активно приймати мудре рішення щодо вакцинації".

Підготував
Василь ВАСИЛЬКІВ

за лікування пацієнтів, які знехтували щепленням, за кошти громади.

Стан нашого здоров'я залежить від нашої реакції на обставини, в яких ми знаходимося, а не від самих обставин.

Не обставини впливають на наше здоров'я, а наша реакція на ці обставини.

КОВІДНИЙ ШТАМ «ДЕЛЬТА»: НОВІ ЗАГРОЗИ

Медичні експерти кажуть, що вже у вересні Україну може накрити нова хвиля коронавірусу, викликана штамом «Дельта». На даний час у нашій державі уже виявлено більше десятка осіб, що захворіли ним. Тому влада та медична спільнота наполегливо рекомендують проводити щеплення від цієї небезпечної хвороби. Хоч і після вакцинації немає стовідсоткової гарантії, що людина не потрапить на лікарняне ліжко.

Це питання нещодавно обговорювали й на сесії Турківської міської ради. Подаємо виступ головного лікаря КНП «Турківський ЦПМСД» Миколи Яцукіляка.

«Сьогодні в Україні та й у нашому районі, в громадах сили медичних працівників проводиться державна вакцинальна кампанія проти коронавірусної хвороби.

Зокрема, в Турківському центрі ПМСД, що по вул. Січових Стрільців 108, в пункті щеплення щоденно проводять імунізацію – на вибір трьома вакцинами: астразенека, коронавак, пфайзер.

Від початку роботи нашого

пункту проведено більше 500 щеплень, в тому числі більше 150 осіб одержали вже дві дози.

Для того, щоби виконати державну програму і, відповідно, вчасно, до початку нової хвилі пандемії коронавірусної хвороби виробити достатньо високий рівень колективного імунітету, потрібно щоденно щепити 30 чоловік. Ми трохи недоотягаємо до такого рівня.

Притому, що до нашого пункту щеплення щоденно зверта-

ються пацієнти з інших територій, навіть із Закарпатської області та Дрогобицького району, ми не бачимо достатньої активності наших громадян.

Днями відбулася нарада за участю представника Самбірської райдержадміністрації, першого заступника голови міської ради Олега Гришканича, керівника секретаріату міської ради Юрія Ліла, санітарного лікаря Світлани Брезецької, де було вказано саме на цю проблему.

«ЖИТТЯ ВІДДЯЧУЄ ЙОМУ ДОРЕЧНИМИ ЗДОБУТКАМИ»

Так написав у передмові до поетичної збірки Василя Лила його колега, поет-пісняр Микола Петренко

Бог подарував Василеві Лилу талант віршування. Але з раннього дитинства, як багато сільських хлопчаків, винагороджених творчими здібностями, з засторогою відносився до цього унікального дару. Все вагався, коли вірші підуть до читацької аудиторії, як їх оцінять, чи не закритикують. Так в дитячій, а згодом в юнацькій невпевненості, писав, як кажуть, у шухляду. Хоч, попри це, з року в рік у товстому шкільному зошиті поезії ставало все більше й більше.

Наполегливий та старанний учень Вовченської десятирічки, поряд з успішним засвоєнням шкільної програми, просто упивався віршами літературних класиків – Володимира Сосюри, Павла Тичини, легко відкладаючи їх в пам'яті. Сьогодні Василь Семенович – уже знаний і досвідчений поет, автор 9 збірок, член Спілки письменників України, зізнається, що пам'ятає вірші усієї шкільної програми та й навіть з «Букварика». Невимушено та щиро, лагідно й по-особливому виразно плететься поезія з його уст різних років творчості та й, зрештою, та, що назавжди залишилася в пам'яті.

Повертаючись у розповіді до шкільного життя, Василь Семенович з великою вдячністю згадує літературний гурток, що діяв у навчальному закладі, його керівника Михайла Кильника. Дякує йому за те, що намагався гуртувати дітей, залюблених у літературу. Сьогодні мій співрозмовник пригадує, що перші вірші написав не про чудові Карпати чи рідне село, де річка Дністер ніжно шепоче та грайливо виблискує кришталею струмочкою, гармонійно влітаючи звуками в пташиний переспів, а про степ, просторе безкрає небо. Його відчуття та переживання мало не щодня відтворювалися, як колись казали, в арифметичному зошиті. А коли закінчив десятирічку, вже була чимала рукописна збірка, витворена в любові та натхненні невидимо, але мелодійно-грайливою музою. Класична та власна поезія стали для Василя Семеновича великим захопленням, яке надихало й підштовхувало до все нових і нових творчих горизонтів. Згодом в одному з віршів він напише:

*Сиджу на березі життя,
Вдивляюся у очі світу,
Думки, мов лебеді, летять
Й лягають в строфи мого віку.*

Нічого не скажеш: щиро, мелодійно, романтично, з глибини душі, в стоголосі життєвих барв!

У передмові до однієї з поетичних збірок, розмірковуючи над цими поетичними рядками, приятель нашого земляка Микола Петренко написав: «Сиджу на березі життя, вдивляюся у очі світу...» Як на мене, варто б уточнити – замінити тут слово «сиджу» на «стою». Так буде точніше, якщо вести мову про самого автора. Він стоїть, міцно стоїть на березі життя, на його найніжній для багатьох хиткій основі. Але це не про Василя Лила. Він стоїть надійно і міцно.

Стоїть як господарський чоловік, який вмє і любить працювати – тож розважливе життя віддячує йому доречними здобутками, серед яких й по-

етичні. Бо це вже не перша поетична збірка, його творчий доробок поважніше, долучаючи до ліричного життєпису ще й твори для дітей (певніше, онуків), а також дотепні усмішки – наше життя дає авторові невичерпний матеріал».

На дорозі життєвого самоствердження, де б не був, чим би не займався, завжди поруч з Василем Семеновичем йшла поезія – і в Ісаївській восьмирічці, де він навчав тутешніх діточок, а згодом і в Хачівській, в сільськогосподарському інституті, де здобував вищу освіту. У роки навчання у виші він написав вірші присвяти всім однокурсникам. На довгу пам'ять. Виважене поетичне слово було присутнє, коли пішов працювати на Городоччину – спочатку в управління сільського господарства, згодом в райком комсомолу завідувачем оргвідділу, а згодом чимало років був на посаді голови колгоспу. А коли закінчив юридичний факультет, був начальником управління юстиції, а далі по правничій стежині доля привела його на Тернопільщину, де три роки виконував обов'язки помічника прокурора у м. Збараж, а пізніше – прокурора загальнонагляду Тернопільської обласної прокуратури.

У трудовій біографії нашого земляка є сторінка праці в столиці. Там він обіймав посаду керівника апарату комісії з суспільної моралі при Кабінеті Міністрів. Власне цей період і став спонукою для початку видання збірок. А все починалося

так. Наближалось свято 8 Березня і керівник комісії дав доручення поспілкуватися з поетами, які б підготували для жінок віршовані привітання. Власне тоді Василь Семенович подумав: а для чого когось шукати, якщо я сам можу це зробити. Так і написав кожній колезі віршоване привітання. Всім це сподобалося. Та більше того – йому почали дорікати, чому ховає

свої вірші, мовляв, давай пропонуй їх читацькій аудиторії. Тоді він сказав: а чому б і ні? Так, у 2013 році побачила світ його перша поетична збірка «Струни моєї душі». Вже у наступному році друга – «Мить життя», а далі збірка гуморесок, дві дитячі книжки, вже згадувана «Зоряний політ». Зараз Василь Семенович готує до видання книги інтимної лірики. Знову ж таки вдаюся до передмови, написаної поетом, заслуженим діячем мистецтв України Михайлом Шевченком, до ще однієї збірки: «У поета особлива інтимна лірика. Вирізняється надзвичайно підсвітленою народною простотою і відкритістю. Можливо йому й не зовсім до глибини вдалося в образному, художньому виписати те, чим палахкотить серце, але загострена правдивість по-своєму робить інтимну лірику поета щемною і дуже світлою. Словом, такою, що, читаючи рядки, відчуваєш душу закоханої людини. А це якраз і є те, заради чого живе у світі інтимна лірика. Істинно:

*Тобою я живу і мрію,
Тож пригорни мою надію.*

Першими і досить прискіпливими рецензентами поезії Василя Семеновича є його дружина Галина, безмежно закохана в літературу, його дочки Софія, Василина та Галина. І хоч за фахом вони всі медики, проте поетичне слово в їхніх серцях займає вагоме місце. Василина навіть пише поезію, яка присутня у збірці батька «Зоряний політ». Загалом у його творчому здобутку більше тисячі віршів на найрізноманітнішу тематику

– про любов і добро, про рідні Карпати, про людей, які тут проживають; є чимало патріотичних поезій, які народжуються під впливом подій, що відбуваються в Україні.

Мій співрозмовник зізнається, що найкраще пишеться йому вночі, коли довкола тихо і наче з небес злітають світлі думки, які рівними рядками лягають на папір. Також він каже, що писати поезію не так просто, часто доводиться по декілька разів повертатися до одного й того ж вірша, відшліфовувати, замінюючи слова й навіть рядки. У цьому контексті він пригадав історію, як одного разу з дружиною їхав автівкою на Івано-Франківщину. Позаду залишилися Бурштин, а на обрії завиднівся Галич. І в голові раптом зроїлися рядки, присвячені цьому історичному місту. Дружина швидко записала продиктоване ним, а вже невдовзі світ побачив черговий вірш на історичну тематику.

Варто відзначити, що до слова «поет» нещодавно Василь Семенович долучив ще й «пісняр». Декілька його віршів митці-музиканти поклали на музику. А це «Подаруй мені ніч», «А ти чекай», «Мені приснились гори», «Мокра Прага», а також вірш, написаний дочкою Василюю «Рідна хата». Надзвичайно задушевно виконує їх один із композиторів, що творчо співпрацює з нашим земляком, соліст Львівського обласного драматичного театру опери і балету ім. Соломії Крушельницької Роман Ковальчук. До речі, пісні можна послухати в ефірі турківського радіо «Карпатський гомін».

Непосидюча творча натура та непересічний талант звели Василя Семеновича з відомими митцями, артистами. Він часто буває і на нашій рідній Бойківщині. Активно долучається до проведення фестивалів та конгресів, а нещодавно йому як відомому й пошанованому поетові доручили бути головою журі літературного конкурсу ім. Мирона Утриска, в якому він у попередні роки виборював дипломи найвищого ступеня.

Разом з друзями, найперше – виконавцем його пісень Романом Ковальчуком, найближчим часом він має намір організувати в нашому місті свій творчий вечір, який, без сумніву, буде цікавим, видовищним і захоплюючим. Адже любов до своєї малої батьківщини, до земляків, милих серцю просторів надихають Василя Семеновича до все нових і нових творчих висот.

*Карпатський краю мій,
Коліско творчих злетів,
Та будь же ти вовік благо-
словен,*

*Ти – муза для художників, поетів
До наших днів ще з давніх-давен.*

Так написав він у вірші «Сон про гори».

На фото: Василь Лило та Роман Ковальчук
Василь ВАСИЛЬКІВ.

КОШТИ НА ДОБУДОВУ АМБУЛАТОРІЇ

Уже в цьому році в с. Нижня Яблунька мають намір добудувати лікарську амбулаторію сімейної медицини. Великий обсяг робіт тут уже виконано, а цього року потрібно ще освоїти 950 тисяч гривень залишкової вартості. Насправді ж по факту коштів треба значно більше. Для прикладу, для того, щоб ліквідувати тріщини в будівлі, усунути всі недоробки по благоустрою території. Чималі кошти потрібно залучити для придбання медичного обладнання, без якого сучасна сільська медицина не матиме жодних перспектив.

Нагадаємо, що спорудженням амбулаторії займається управління капітального будівництва Львівської обласної державної адміністрації і вся відповідальність за якість робіт лежить власне на них. Боринська селищна громада готова взяти об'єкт на свій баланс лише після здачі в експлуатацію.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

ЗА ДВА ДНІ – ТРИ ПОЖЕЖІ

На жаль, останніми днями на Турківщині пожежі нарobili серйозного лиха. Лише за два дні виникло три займання. Так, 18.07.2021 року в м. Турка трапилася пожежа в приміщенні зоомагазину. Вогнем знищено два холодильники, інші матеріальні цінності, пошкоджено стіни на площі 32 м кв. та перекриття на площі 8 м кв.

На пожежу виїжджали вогнеборці 28 ДПРЧ м. Турка.

Цього ж таки дня пожежа трапилася й у с. Верхнє Гусне Боринської селищної територіальної громади. Вогнем знищено дах, розміром 19x9 м дерев'яної господарської будівлі, стіни на площі 40 м кв., 8 тонн грубих кормів, а також пошкоджено стіну на площі 15 м кв. На пожежу виїжджали: МПК с. Верхнє Висоцьке та 58 ДПРП с. Бориня.

Наступного дня пожежа виникла в одноповерховому приміщенні магазину в центрі с. Вовче. Вогнем знищено повністю два торгових заклади та пошкоджено третій, сусідній. Завдяки вмілим діям рятувальників вдалося врятувати ще одне приміщення, яке розташоване поруч. На гасіння виїжджали бійці 28 ДПРЧ м. Турка та місцевої пожежної команди с. Лімна.

Микола ГАЦЬКО,
провідний інспектор
Самбірського РВ ГУ ДСНСУ у
Львівській області.

Магазин «Світ меблів», який знаходиться в м. Турка по вул. Молодіжна, 2 (навпроти «Ошад-банку») пропонує широкий вибір меблів для дому і саду за доступними цінами.

Телефон для довідок: 0500241892. ФОП Зубрицький Зеновій.

(Продовження. Початок у №27,28)

НОМЕНКЛАТУРНИЙ СПРОТИВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

**Нас було таки чимало,
Всі були ми патріоти,
І бажали ми для краю
Разом стати до роботи.**

В. Самійленко.

Після Установчого з'їзду НРУ майже по всій Україні, особливо на Заході, активізувалися люди, що втомилася від комуністичного тоталітарного режиму. По містах і містечках розпочалися велелюдні віче, на які приходили не тільки патріоти, але й захисники ленінських ідей і соціалізму, правоохоронні органи, щоб зафіксувати організаторів цих зібрань. Інколи ця партійно-комуністична номенклатура вживала найжорстокіші заходи, щоб віче не відбулося.

Члени районного Руху Турківщини вирішили провести віче в Турці за участю і підтримки жителів Львова, Стрия, Дрогобича, Самбора та інших населених пунктів. Львівська Крайова Рада НРУ підтримала цю ідею і було вирішено провести віче в Турці 08.10.1989 р. Я та Іван Матійців звернулися в Турківську міськраду із заявою про дозвіл провести віче. Нам у міській раді відмовили, пославшись на те, що цей захід буде районного масштабу і такий дозвіл може надати тільки районна рада. Тоді ми з Матійцивим звернулися із заявою у районну раду, де нам було категорично відмовлено у проведенні віче у райцентрі.

Однак члени районного НРУ не відмовилися від свого наміру провести захід, тим більше, що вже були вивішені оголошення про проведення екологічного віче в Турці 8 жовтня. Назвали його так, щоб не дратувати владу своїми намірами – змінити диктатуру та державний лад на справжню демократію. Аджі про відновлення держави України мріяли всі: тільки одні перешіптувалися, а інші – потрапляли за ґрати. Ми вірили, що Україна буде Самостійною Державою, і молили Бога, щоб допоміг нам, українцям, відно-

вити, відстояти нашу державність, але не думали, що дочекаємося такого щастя. Особливо ті, кому було більше за 40, а то й 30, років на той час. Але Бог вислухав наші молитви, дав нам єдність і ми не тільки дочекалися, але й вже 30 років живемо у Незалежній Українській Державі. Правда, не в такій, про яку тоді мріяли ми і наші предки, але про це ще буде сказано.

...8 жовтня, зранку, організатори віче приїхали в Турку. Були тут Іван Матійців, його брат Павло, син Павла Ярослав, Василь Михайлик, я, Семен Пецій, Микола Готраш, Федір Гоцур та інші. У Нижньому (Ботівці Нижній) членами НРУ були Мирон Готраш, Олесь Гритчак, Микола Сверлович, Ярослав Товтин, Мирон Михайлик, Андрій Лешко, Петро Ільницький. Майже всі вони приїхали в Турку.

У місті о 8.00 годині було малоллюдно і тихо. Тільки міліція – більше, ніж звичайно. Одним словом, затишшя – перед бурєю. Знайомі нас попередили, що поступила команда організаторів віче з Білжі арештувати. Тож з вокзалу ми пішли провулками, відтак через базар і зарості єврейського цвинтаря виїхали до церкви Святого Миколая. Моїм завданням було зустріти в центрі Турки гостей і розпочати віче. Тому я залишився в церкві на Службі Божій, а всі, хто приїхав зі мною в Турку, по старій дорозі пішли зустрічати гостей і, при їх наблизненні до Турки, мали повідомити мені, щоб я їх зустрів. Багато турківчан теж прийшли зустрічати гостей.

У цей час в районі був оголошений надзвичайний стан. Припинено рух автобусів і приміських потягів. Натомість із сіл, за командою райкому компартії, почали з'їжджатися на службових автомобілях, автобусах і навіть вантажних машинах всі комуністи, працівники медустанов, сільських рад,

керівники колгоспів і радгоспів, вчителі. Вся ця «братія» виїхала в сторону Самбора і на Широкому, біля Явори, у вузькому місці дороги, зайняла «оборону», якою командував тодішній голова райради Михайло Федаш. У Турці залишився керувати «парадом» перший секретар райкому компартії Геннадій Брич. Я тоді і тепер схилиюся до думки, що без вказівки з обкому компартії місцеві комуністи не могли вдатися до таких радикальних заходів, аж до зупинки рейсових автобусів і потягів. Зрештою, на місцях, як і в усьому тодішньому СРСР, не всі були твердими комуністами. Я казав і кажу, що були дійсно комуністи, а між ними були просто члени партії, а це не одне і те ж. Багато вступили в партію, щоб отримати гарну роботу, а інші (навіть патріоти), щоб щось зробити доброго для свого народу. А без партійки годі було навіть мріяти отримати впливову посаду.

Віче було призначено на 13.00 годину. В 11-й годині в Турці було велелюдно. Біля 12-ої автобуси з активістами з синьо-жовтими прапорами, при під'їзді до Турки на Широкому, були зустрінуті так звані «активом району». Тут їм влаштували справжнє побоїще. Активісти райкому били шибки в автобусах і людей, які приїхали в цих автобусах, рвали синьо-жовті прапори, вивалили з рук і забирали фотоапарати, випускали повітря з коліс. Були навіть побиті й забрані в міліцію жителі району, які заступалися за приїжджих гостей. Жителя с. Бітля, молодого, активного Ярослава Матійціва забрали у відділ міліції, де з ним провели бесіду, як любити радянську владу, з одночасним «масажем» ребер, який він ще довго відчував, але залишився переконаним не тільки рухівцем, але й націоналістом.

Микола МИХАЙЛИК, краснавець.

(Далі буде)

РЕМОНТ ДОРІГ ТРИВАТИМЕ

З початку року Турківська міська рада уже виділила близько 20 млн. грн. на ремонт доріг. Це і субвенційні кошти обласному бюджету та кошти, що передбачені на комунальні дороги. Лише остання сесія проголосувала за 5 млн. 200 гривень. Так, 4 млн. гривень передбачено на поточний середній ремонт дороги по вул. Січових Стрільців. Асфальтом накриють проїжджу частину від перехрестя вул. Міцкевича й аж до колишнього терапевтичного відділення ЦРЛ. 600 тисяч гривень виділено на продовження ремонту дороги в Середній Турці та стільки ж – на бічні вулиці міста.

У даний час ремонтні роботи з укладання асфальту тривають в с. Шум'яч. У найближчій перспективі це буде зроблено й у Яворі та по вул. Травнева в м. Турка.

Схоже, що міський голова Ярослав Паращич дотримається своєї обіцянки і сума у 2 десятки мільйонів гривень, яка виділена, таки буде освоєна на ремонт доріг.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

ЗАГИБЕЛЬ ЛЮДЕЙ НА ВОДОЙМАХ

Самбірський районний відділ ГУ ДСНС України у Львівській області вкрай занепокоєний ситуацією, яка склалася з початку року на водоймах. Так, станом на 21 липня 2021 року на території Львівської області загинуло на воді 37 осіб, з них 4 діти. На території Самбірського району – 3 особи.

Так, 23.06.21 року в с. Нове Місто (Добромільська МТГ) в р. Вирва виявлено тіло гр.

К., 1999 року народження, без ознак насильницької смерті, який проживав в с. Грушатичі цієї ж ОТГ.

А 16.07.2021 року в с. Чижки, також Добромільської МТГ, виявлено місцевими жителями одяг та велосипед гр. Р., 1986 р.н., жителя с.Буково Бісковицької ОТГ. А 19.07.21 року в річці було виявлено тіло власника велосипеда, без ознак насильницької смерті.

Згодом, 18.07.2021 року, неподалік с. Велика Білина в річці Бистриця знайшли утопленим жителя с. Велика Озимина гр. Т., 1991 року народження. Тіло витяг на берег місцевий рибалка.

З огляду на це, Державна служба надзвичайних ситуацій звертається до всіх бути обережними під час купання, не пірнати в недозволених місцях та бути максимально обачними під час рибальства.

Руслан СЛИВАР,

головний спеціаліст відділу спорту, молоді, оборонної, мобілізаційної роботи, цивільного захисту та взаємодії з правоохоронними органами Турківської міської ради

Адміністрація і профспілквова організація КНП «Турківська ЦМЛ» сердечно вітають з **днем народження** машиніста з прання та ремонту спецодягу Івану Миронівну **Нанівську** і бажують міцного здоров'я, щастя, радості, достатку та Божої опіки у житті.

**Нехай незгоди всі Вас обминають,
Лиш тепло і радість сходять на поріг.
Хай здоров'я й щастя Господь посилає
І душі не гасне світлий оберіг.**

20 липня відзначала свій **день народження** заступник директора з навчально-виховної роботи Верхньовисоцького ЗЗСО І-ІІІ ст. Надія Миколаївна **Сеничич**. Педагогічний колектив сердечно вітає свою колегу і бажає їй міцного здоров'я, оптимізму, реалізації ідей і планів, посмішок фортуни, успіхів, сімейного благополуччя і щастя. А ще бадьорості духу, стабільності, позитиву, яскравих подій, незабутніх вражень і багато щасливих випадків. Бажаємо миру і світлої долі, запалу, енергії, творчого вогнику, віри, наснаги, мудрості серця, людської поваги; на довгих стежинах Вашої ниви будьте здорові і завжди щасливі.

**Хай доля шле Вам і добро, і щастя,
Міцне здоров'я, море благ земних,
А щедрі дні, мов рушники квітчасті,
Нехай ще довго стеляться до ніг!**

Дорогого і люблячого кума, вірного товариша, друга, щирого порадирика, прекрасну душею людину Миколу Йосиповича **Комарницького** від щирого серця і з великою любов'ю вітають з **ювілейним днем народження** куми Богдан і Любомира.

Бажаємо Вам, шановний, міцного здоров'я, великого людського щастя, добра, щасливого довголіття, радості та всіх земних благ на Вашій життєвій дорозі.

Нехай цвітуть під небом синьоюком

Ще довго-довго дні Ваші й літа!

А тиха радість, чиста і висока,

Щоденно хай до хати заверта.

Хай постійний успіх, щастя і достаток

Сиплються до Ваших ніг, як з вишні

**цвіт,
Хай життєвий досвід творить з**

буднів свято,

А Господь дарує багато-багато літ!

У цю спекотну літню пору свій черговий ювілей святкує людина зі щирим серцем та доброю душею, вчителька початкових класів Явірського ЗЗСО І-ІІІ ступенів - Людмила Антонівна **Ватраль!**

Весь педагогічний та учнівський колектив у цей особливому святковий день щирісердечно вітає Вас, шановна ювілярко, з **60-річним ювілеєм!** Бажаємо, щоб Ваше життя було наповнене чудовими подіями і повною гаммою добрих відчуттів! Нехай міцне здоров'я дозволить відчувати все нові і нові враження від привітних зустрічей, подорожей і пригод. Бажаємо Вам підтримки близьких, душевного спокою і багато радості!

Хай за плечима 60 -

Поважна і значима дата,

А Ви все молода для нас,

Невтомна, лагідна, завзята.

Бажаємо не знати бід,

Не відать смутку і печалі,

І хай ще багато літ

Вас надихають світлі далі.

Нехай для Вас не гасне сонце,

Нехай не віють в душу холоди,

Хай жито на столі і Бог на небі

Завжди рятують від біди.

Люблячого, коханого чоловіка, дорогого і турботливого батька, найкращого у світі дідуся – Миколу Йосиповича **Комарницького** – з **ювілейним днем народження** щирісердечно вітають дружина Світлана, сини Василь і Іван, невістки Валентина і Катерина, онуки Андріяна, Марія, Роксолана і вся велика родина. Дорогому імениннику вони бажують міцного здоров'я – з роси і води, рясного щастя, невичерпної життєвої енергії, благополуччя, добра, Божого благословення на довгий вік, на багаті літа!

Татусю, дідусю, Ви наш рідний, єдиний!

Вас щиро вітає вся наша родина.

Ми вдячність велику складаємо

нині,

За Вашу турботу й добро до родини.

Хай щедро світять любов і теплота,

Хай стеляться щастям Ваші літа.

Нехай благодать у всьому витає,

Здоров'ям міцним хай Господь помагає!

МАГІЧНА СИЛА ДИРЕКТОРСЬКОГО КІСЛА

Прочитав у газеті «Бойківщина» статтю про те, що скоро обиратимуть директорів шкіл у нашому колишньому Турківському районі, тобто Боринській і Турківській ОТГ. Зрозуміло, що з цього приводу в мене є свої міркування.

Обирати директора – це, звичайно, добре. Раніше посада керівника навчального закладу залежала від вищестоящих керівників, а тут така собі демократія. Як на мене, в цій ситуації з обранням керівників зовсім не враховано думку громади села, міста, тобто батьків, діти яких навчаються в тій чи іншій школі. А хто краще знає, який директор чи вчитель користуються авторитетом і повагою як серед учнів, так і серед батьків. Особливо це стосується сільських шкіл.

Наведу приклад. Декілька років тому я відвідав одну із шкіл нашого району, де працює новий директор. І скажу чесно: не впізнав її. Зовні і всередині все змінилось, порядком до підв'ї, словом видно, що керівник тут порядна людина. В розмові я запитав його, як вдалося за короткий період оновити навчальний заклад, на це потрібні кошти (і чималі), яких зазвичай завжди не вистачає. У відповідь почув: «Якось викручуюся. Щось випрошую, вибиваю та й за свої кошти іноді доводиться робити деякі речі. Але про це нікому не розказую, просто роблю свою роботу». І це правда, бо давно знаю цього директора як керівника, як людину взагалі. На жаль, є і протилежні випадки, коли керівник, маючи можливість та кошти (для прикладу, зібрані батьками для потреб школи), витрачає їх неефективно. Бувають випадки, що проти таких керманців правоохоронці відкривають кримінальне провадження. Зазвичай, це тоді, коли громада не має можливості достатньо контролювати і впливати на діяльність керівника. Пишу про це, щоб читач зрозумів аргумент: чи є доцільність залучати батьків, бодай консультативно, до вибору керівника школи.

На моє переконання, не можна нехтувати й думкою колективу навчального закладу. З цього приводу наведу інший випадок. Колишня моя учениця, працює в одному з міст нашої області. В цій школі багато учнів та вчителів. З розповіді моєї вихованки я зрозумів, що у її навчальному закладі керував директор-консерватор старої радянської закалки. Він кожного тижня проводив наради, якесь зібрання, педагогічні читання з надуманих та другорядних питань, і, як правило, вносив питання «різне» наостанок. Перші у списку порядку денному проходили швидко, а коли дійшло до останнього довго, нудно повчав колектив, як усі повинні працювати, вишукував недоліки в роботі, хоча сам в них потопав. Це виглядало надто нудно, так собі «для галочки», а члени колективу за звичкою мовчали й по-

тайки мріяли, щоб якомога скоріше позбутися керівника-бюрократів. Минулого року його звільнили з посади як 70-річного керівника-пенсіонера. На його місце була призначена молода, креативна людина. Колектив відчув ковток свіжого повітря, у школі запанувала зовсім інша атмосфера, педагоги тепер ідуть на роботу з великим задоволенням. Новий керівник у перший рік директорування звільнив усіх пенсіонерів, які пропрацювали більше трьох років з часу виходу на заслужений відпочинок, й залучив до колективу молодих – випускників вишів.

На мою думку, директор школи, який хоче й далі працювати на цій посаді й мати авторитет, зрештою, як і будь-який керівник організації чи підприємства, повинен глянути на себе, як кажуть, ззовні, запустити пробну кульку, тобто узяти думку колективу про себе, і якщо є незадоволення чи нарікання, постаратися обов'язково їх позбутися, а не жити за принципом «я тут господар, і я вирішуватиму, кого карати, а кого милувати». Пам'ятаю, колись давно в одному із журналів прочитав статтю психолога. Автор схвалював поведінку того керівника, який під час наради чи іншого зібрання в колективі вживає афоризми, що викликають усмішку, яка не зашкодить, а навпаки – піднесе його авторитет.

На превеликий жаль, через те, що в освіті якимось пригальмована практика зміни поколінь і передачі досвіду, а відтак випускники не мають можливості влаштуватися на роботу, досить часто в педагогічні вузи поступають діти, які не змогли потрапити на факультети сьогоднішніх популярних професій. Вони мають дипломи про вищу освіту, але рівень знань і загальна культура надто низькі. Зрештою, навіть ті, хто добре вчився в школі і за покликанням обрав професію педагога, знає, що на роботу буде влаштуватися складно, тому втрачає інтерес до здобуття освіти, а відтак і до майбутньої роботи.

Оскільки питання обрання керівників-директорів безпосередньо пов'язане з пенсійним віком, хотів би озвучити своє бачення. Як на мене, пріоритетними в конкурсному відборі мають бути молоді кадри. А ті керівники, що вже «в літах», повинні чисто по-людськи передати досвід та вміння і вчасно відчувати, коли треба піти. До слова, це стосується не тільки директорів, а й багатьох вчителів-пенсіонерів, які всіма силами бодай ще рік чи два намагаються втриматися на роботі, не ба-

чачи, що колишні їхні учні, дипломовані педагоги, не знайшовши вчительської роботи, змушені їхати на заробітки за кордон. Давайте будемо відвертими: деякі вчителі-пенсіонери уже з ціпками ходять до школи, їхні діти, онуки закінчили вищі навчальні заклади, добре влаштувалися, одружилися, а ті все переживають, як би їм допомогти, вдаючи вигляд, що не бачать тих, хто справді міг би працювати в школі на їхньому місці. Знаю таких людей, які після школи мали добрі знання і могли б стати чудовими педагогами, але кажуть, що немає перспективи, адже після закінчення вузу на роботу влаштуватися надто складно.

Щоб не бути голослівним, наведу приклад із с. Лімна. Років п'ятнадцять тому в нашому селі, коли повноцінно функціонували дільнична лікарня, ветеринарна дільниця, поштове відділення, сільська рада, школа, у всіх цих установах працювало приблизно 20 пенсіонерів. Тоді на їхнє місце можна було влаштувати стільки ж молодих спеціалістів, але знайшли місце праці лише двоє випускників Дрогобицького педагогічного університету ім. І. Франка. І то на півокладу. Вони створили сім'ї, працюють, народили семеро дітей і живуть та успішно виховують їх. А скільки було б дітей, якби така можливість працевлаштуватися випала двадцятьом молодим спеціалістам?

А ми шукаємо причини, чому в нашій країні в центрі Європи катастрофічно зменшується кількість населення. Без сумніву, вина цьому – наша бездарна влада, яка впродовж 30 років незалежності практично нічого не зробила для того, щоб наш регіон розвивався, молодь залишалася, мала роботу, а головне – можливість достойно жити. Думаю, нікого не здивую, коли скажу, що керівники різних часів у першу чергу дбали і дбають про своє благополуччя, свій рейтинг, хочуть подобатися людям, а потрібні радикальні, або й непопулярні рішення відкладають на пізніше. Якби ми вчасно років двадцять тому глянули на перспективи розвитку медицини чи освіти на Турківщині і вжили правильних управлінських рішень, думаю, що ситуація була б дещо іншою, сприятливішою. Але це про минуле. Хочу вірити, що завжди так не буде і ми зможемо переламати усі згубні тенденції. Уже найближчим часом буде добра нагода зробити маленький крок в цьому напрямку – конкурсним комісіям обрати достойних керівників навчальних закладів, які справді заслуговують бути на цих посадах.

Василь КОСТЬ, вчитель-пенсіонер, колишній директор Лімнянської ЗОШ.

Продається житловий будинок у с. Розлуч. Поруч з будинком знаходиться земельна ділянка. Будинок дерев'яний, пічне опалення, 3 кімнати, веранда. Фруктовий сад, хороші сусіди. Колодязь відсутній. Хороша транспортна розв'язка, є джерела мінеральних вод. Чудова природа, ліс, гриби. **Тел.: 0976551061.**

ЧИМ КОРИСНЕ БДЖОЛОВЖАЛЕННЯ?

Сьогодні все більше людей вдаються до такого методу лікування як бджоловжалення. Є чимало спеціалізованих клінік, що займаються цим. Хоча пасічники пробують цю цікаву, як кажуть, перспективну методу самостійно, особливо ті, хто випробував бджоловжалення на собі і відчув позитивний результат.

Отже, про позитивний ефект бджолоїної отрути:

- 1) активізує діяльність центральної і периферичної нервової системи;
- 2) стимулює роботу серцево-го м'яза;
- 3) зменшує кількість холестерину в крові;
- 4) знижує артеріальний тиск;
- 5) розширює судини головного мозку і серця;
- 6) позитивно впливає на кровотворні органи, плазму крові і її склад;
- 7) регулює роботу залоз внутрішньої секреції: гіпофіза, наднирників, щитовидної, підшлункової, статевої залоз;
- 8) знімає больовий синдром при остеохондрозі, артрозах, відновлюється повна амплітуда рухів, рухливість у хребті та суглобах;
- 9) стимулює вироблення дофаміну;
- 10) активно відновлює

- трофічні процеси;
- 11) підвищує фізичну і психологічну активність;
 - 12) покращує проведення імпульсу по нервовому волокну;
 - 13) сприяє виробленню опіоїдних пептидів (ендорфіни, енкефаліни);
 - 14) надає потужний седативний ефект, що не викликає при цьому звикання і побічних дій;
 - 15) має імунокоригуючу дію;
 - 16) покращує адаптаційні можливості;
 - 17) нормалізує сон, апетит, настрій, загальний стан.

Боринська селищна рада вносить зміни в оголошення, розміщене у газеті «Бойківщина» від 16 липня 2021 року, на заміщення вакантної посади провідного спеціаліста сектору культури та туризму відділу освіти, культури, туризму, молоді та спорту, а саме розділ Вимоги до конкурсантив викласти у такій редакції:

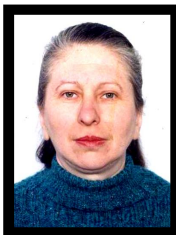
Вимоги до конкурсантив: освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшої спеціаліст, бакалавр; вільне володіння державною мовою; навички роботи на комп'ютері.
Без вимог до стажу роботи.

Втрачене посвідчення дитини з інвалідністю серія ААГ №131801, видане 13.01.2016 р. на ім'я Наталії Михайлівни **Лехновської**, вважати **недійсним**.

Боринська селищна рада повідомляє про те, що проходять громадські слухання про затвердження детального плану території земельної ділянки під будівництво парафіяльного будинку громади церкви Пресвятої Євхаристії в с.мт. Бориня, по вул. І. Франка, площею 777,00 м кв.

СПІВЧУВАЄМО

Минає **40 днів** з дня смерті **Наталії Василівни Синичич**. Пішла з життя добродушна, чуйна, щира, працелюбна людина. Невимовно боляче, коли неблаганна смерть забирає найрідніших. До втрати близької людини ніколи не можна бути готовим, адже з нею назавжди йде частинка нас. Світла пам'ять про людину, яка в усьому була активною, любила життя, назавжди залишиться в наших серцях. Вічна пам'ять. Царство Небесне.

Рідні і близькі.

Дирекція та педагогічний колектив Лімнянського ЗЗСО І-ІІІ ст. ім. Романа Мотичака висловлюють щире співчуття заступнику директора з навчально-виховної роботи **Руслані Миколаївні Шийовець** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Педагогічний та учнівський колективи Сигловатського ЗЗСО висловлюють щире співчуття учням 8, 6 та 2 класу – **Дмитру Цапу**, **Юрію Цапу** та **Петру Цапу** з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті **батька**.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №1306/560-р
видано 27 грудня 2018 року.

Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2498** Індекс **68486**

Редактор **Василь ВАСИЛЬКІВ**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14
ТЕЛЕФОНИ РЕДАКЦІЇ:
3-21-27
+38-099-094-37-96 (Viber)

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net
НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: boykivshchina.info

Часопис набрано та зверстано у видавничому відділі редакції «Бойківщини». Віддруковано у ТЗОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 48.

Комп'ютерна верстка – **Костянтин МАЛЕТИЧ**.

R – матеріали рекламного характеру.

Усі публікації захищені Законом України «Про авторське право і суміжні права». Передрук чи розповсюдження публікацій – тільки з письмової згоди автора.